

(Bu vaazlar akla, mantığa, bilime aykırı görüşler içermez. Din, dil, ırk, mezhep ve cins farkı gözetmez. Kalp ve beyin sağlığına uygundur. Sorulara ve eleştiriye açıktır.) Ey insanlar! Bir menzile ulaşmak için tez canlı olmayın. Zira borç ödemekle, yol yürümekle tükenir. Atalarımız "Tiz-i reftar olanın payine damen dolaşır/ Erişir menzile maksuda aheste giden" (Hızlı gidenin ayağına eteği dolaşır/ uygun adımlarla giden menzile ulaşır) diye boşuna dememişlerdir. Başımız, dişimiz ağrıdığı anda ağrı kesici alıp ağrının bir süre sonra geçeceğini bildiğimizden sabredip bekleriz. Sabır gerektiren daha nice sıkıntılarımız vardır. Gurbete gidenin geri dönmesini, işsiz ve aç kalmamızı, polis sorgusunda hakarete ve işkenceye uğramamızı, ancak sabırla atlatabiliriz.

Sabretmek demek, bir olumsuz durum karşısında boş boş oturmak değildir. Sıkıntıyı atlatmak için elimizden ne geliyorsa yapmak şarttır. Buna rağmen kısa sürede sonuç almak mümkün olmayabilir. İşte sabır denen dayanma gücü o zaman gereklidir.

Yurdumuzun iyi yönetilmediğini, halka karşı büyük adaletsizlikler yapıldığını görüyoruz. Bu şartlarda da daha adil bir düzene kavuşmak için el ele verip çözüm aramamız zorunludur. Boş boş oturup ne olup bittiğini görmeyerek bön bön etrafa bakamayız. Bu tutum sabretmek değil, miskinliktir. Vurdumduymazlıktır. Dünyada ne olup bittiğini görmeyen, cehaletin karanlığı içinde yaşamakta olan insanların sonu köleliktir.

Dünyada milyarlarca insan hürriyetsizlik içinde, yarı aç yarı tok yaşıyor. Hem dünya kaynaklarına el koymuş aç gözlü şirketler ve devletler yüzünden hem de kendi milletinin başında bulunup sefa sürenler yüzünden. Bu insan aklına ve vicdanına sığmayacak durumdan kurtulmak için el ele verip çalışmaktan başka çare yoktur. Fakat bu iş zaman gerektirir. Zamanından önce doğan çocuklar sağlıklı olamazlar. Bu nedenle sabretmeyi başaramayanlara "Ananın karnında dokuz ay nasıl bekledin?" derler.

Biz ne kadar acele edersek edelim, her şeyin bir zamanı vardır. Altında ateş yanmayan tencerede su kaynar mı? Yapacağımız şey, ocağı yakmak, fakat su kaynayınca kadar da sabretmektir.

İnsanlık tarihi hakkında az çok mürekkep yalamış olanlar, bugünkü durumun da geçici olduğunu, insanlığı çok daha aydınlık, adil ve müreffeh bir geleceğin beklediğini bilirler. Cahil insanların havsalası, bugünden ileriye almaz. Onların dünyası, yaşadığımız anla sınırlıdır. Toplumunu bir koyun gibi gütmeye niyetli olanlar da cehaleti kutsayarak hep başta kalmaya gayret ederler. Onların bu çabaları, bizim ülkemizde de görüldüğü gibi ancak bir süreliğine sonuç verir. Oysa doğada her şey hareket halindedir. Evren ve doğa sürekli olarak kendini yenilemektedir. Dünya dünkü dünya değildir. Toplum da dünkü toplum değildir. İnsanlık, önüne konan barikatları yıka yıka mesafe almıştır. Romalılar, Spartaküs isyanını kanlı ve acımasız bir biçimde bastırdı ama aradan bir süre geçtikten sonra Roma tarihe karıştı. Roma caddelerinde ot bitti.

SABRIN SONU SELAMETTİR

Sabırsız bazı insanlar, mücadeleleri sonuç vermeyince bundan vazgeçerler. Hatta karşı tarafa geçenler olur. 1970'lerde sıkıyönetim mahkemelerinde düzene karşı en sert sorguları verip sonra kuzu kesilen ve düzeni överek baştakilere yaranmak isteyenler çıktı. Bunlar sabretmesini bilmiyorlardı. Sonunda ne oldu? O yıkılmaz sanılan duvarlar yıkıldı. Zalimler halkın lanetine uğradı, düzene övgüler düzenler de itibarsızlaştı.

Kuvayı Milli'ye, Yunanlılar İzmir'i işgal ettiklerinde, ardından Batı Anadolu'daki kent ve köyleri tek tek işgal ettiklerinde zayıf kuvvetlerle direnmekle birlikte sabretmeselerdi, paniğe kapılıp mücadeleyi bıraksalardı Sakarya kıyılarında ve Afyon'da o büyük zaferi kazanabilirler miydi? Biz de önümüzdeki mücadeleyi kaybedersek ve karargâhımız da tehlikeye girerse yapacağımız iş üssümüzü daha emin bir yere taşıyarak direnişeyi devam ettirmektir.

SABIR ÜSTÜNE

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 06 Haziran 2018 07:19 -

Ülkemizin bugünkü baskıcı ve yağmacı düzenini değiştirmek isteyenlerin yapacağı şey, en geniş birlikteliği kurarak demokratik ve adil bir düzenin kurulmasına çalışmaktır. Eğer güçleri şimdilik buna yetmezse sabrı elden bırakmayıp yeni şartlarda ve yeni araçlarla mücadeleye devam etmektir. Davasında ısrarcı olan bir halk, erinde geçinde isteğine kavuşur.

Sabır acıdır ama meyvesi tatlıdır.

Sabrın sonu selamettir.